N. Inv. 5322/60.

Stanisław Pepłowski

Teatr Polski we Lwowie
(1881–1890) Lwów. Skład
główny w księg. Gubrynowicza
i Schmidta. 1891.

1. Teatr pod Dyrekcją Adama
Miłaszewskiego.

Rok 1881. Adam Miłaszewski obej=
muje Dyrekcję teatru. Nowe
siły: Zofia Cichowska, Anna
Grodzińska, Franciszek Wysocki,
Fabian Myszkowski, – Prolog
Kraszewskiego – Występy Roma=
ny Popiel Świeżawskiej, Stanisławskiego
Rapackiego. Kościuszko pod
Racławicami „Rozbitki"
Gra artystów – Teatr letni
przy ulicy Trzeciego Maja
„Horsztyński" „Grube ryby"
Świat nudów: Występy
Sary Bernard – Katastrofa

2.

w Ringteatrze – Występy Józefa
Krotkera, Antonina Kwiecińska
Opera Charlotte Stephansen –
Rok 1882 Repertuar dramatu
i opery – Wstąpienie Sarneckiego
Występy Jana Królikowskiego
Kazimiera Skiwanowski – De-
koracje artystów – Wycieczka
gromadki do Krakowa – Spra-
wozdanie komisji artysty-
cznej – Petycja do Sejmu – W-
stąpienie Mitaszewskiego – Pa-
lewska – Oktaw Mirabeau
i Pan Lam ... – Wystę-
py Bolesława Ładnowskiego
The J.J. Chortes – Repertuar
Ostatnie Przedstawienie
Sprawozdanie komisji arty-
stycznej w sprawie sub-
wencji.

Do operetki zdezorganizowanej po-
części przez wyjazd Skalskiego
przybyła z Dzieduszyckim sprowadzona Waj=
cowna [illegible] d. 1877 nazwała
się na scenę młoda ale Dworska
śpiewaczka do pierwszych party=
jek i młodzieńczego tenora
Aleksandra Barskiego (Bardowskiego),
Barski po raz pierwszy
wystąpił w pierwszej roli
Szymka w Karczmarce. —
w „Wielkiej Księżnie Gerolstein"
jednak w roli Fryca
grą i śpiewem zjednał sobie
ogólne uznanie. —
— Sezon operowy zainaugurowa=
wany w dniu 21 Września
Hugonotami — wielce do
niedbałych zaliczać się
nie mógł. Tenor Gorbiano

4. którym wtedy była – jeśli zaś zespół-
kamieniem sprawiającego pokło-
ckno. Primadonna Olga de
Kené znana pn z występów
gościnnych w latach przedwojennych
mieszkała aż i tu raz sym-
patyczna problematyczna, podobnie
jak baryton Leopold Wiktoszewski.
Świeżo zaangażowana Andżelika
Kolorowska (mezzosopran) nie
posiadała ani głosu dostatecznego
dla sali skarbkowskiej ani też
szkoły. Ratowała więc honor
lwowskiej opery Sokowiczówna
która w Poznaniu 81 wystąpiła
w Trubadurze w Normie
i w Hugenotach i Afrykance.
Sida Łoś przestała z końcem
grudnia 81 Dyrekcja usiłowała
się rehabilitować wystę-

pomięszanemi się nieraz-
nych pieszo na dworzec. Jed-
nej zmiany nie było a zaczęliśmy.
[illegible] występ Amelii Kamińskiej
w Łowiczu (12 listop. 81) za-
pełnił wprawdzie całą tea-
tralną potrzebę. Jednakowoż
nie spotkał [illegible] Dobrzyń-
skiej i z [illegible] jakie nosi-
ła, [illegible]
[illegible] na to przedstawienie.
Zaproszona na występ przez [illegible]
[illegible] Przemysław znalazła
[illegible] przyjęcie (od
[illegible]) [illegible]
[illegible] testamentu,
[illegible]
[illegible]
Dama [illegible]
[illegible]
[illegible] przemiała [illegible]

na śpiewaczka Charlotta Frie-
senowa która i ona zła
śpiewaczka. Występ jej na
Normie wywołał fatalne
wrażenie. Ponownie opera
w tym sezonie sprawdziła
wrażenie sposób Drzymowskiego.
Operetka z których dwie z po-
cząt[kiem] w nowego sezonu
Baraki (Bandrowski)
i Matewak (Kasprowiczowa).
wystawił. Dwie kompozycje
Straussa (Obrotczyk Królowej
i Naturalnie. obie po-
dobały się natomiast i D'Arto,
gnan Rajmana przedstawiony
14 listopada 8 Operetki zaś po
pierwszych przedstawieniach

Repertuar Dramatu i Komedyi nie uległ zmianie na lepsze i przez [illegible] roku 1882... W porównaniu było przeważne usiłowania Dyrekcyi w kierunku urozmaicenia programu. Zaproszono w styczniu na scenę gościnnych występów znaną śpiewaczkę Gallmeyer która wprawdzie nie budziła tego entuzyazmu co we latach 1870-4 jednakowoż jako popularna wykonawczyni zyskała zawsze uznanie publiczności. To samo można powtórzyć o znanej tu z sezonu 1875 śpiewaczce Maryi [illegible] która grała w [illegible] Marcu. W pierwszej [illegible] popisywał się

tej bawiąc w przejeździe
Lwowa opera Kijowskiej
Maryja Silbersteinowa. Z
tem wszystkiem repertoar
ogromny obracał się głównie
w zaczarowanem kole kilku
dawno znanych kompo-
zycji, które nie mogły szcze-
gólnie zainteresować ogółu
publiczności.
W operetce jedyną nowością
było „Niewiniątko z Belle-
ville" Millöckera (24 lutego)
operetka w 3 aktach przekładu
Antoniego Mlczańskiego oraz
debiut Baranikowskiej
ongi ozdobki krak. sceny, która
z powodzeniem produkta-
wała się w Pazioli.

Z wielką nową operą i operetką przeniosły bardzo dotkliwą stratę. Było nią wstąpienie Henryka Jareckiego, który na stanowisku Kapelmistrza naszej Lwowskiej sprawował stale od r. 1872. Wstąpienie Jareckiego wywołało w całem mieście wrażenie bardzo niekorzystne dla Dyrekcyi.

Był to prawdziwy cios. Krążyło, że był z nią spór pomiędzy ustępującym a Dyrekcyą.....

Ogłoszony na potem najpierw otwarcie w lipcu całkowitej nowej zabawowej nie przyszło do skutku po koniec roku 1882. Miejsce Jareckiego zajął w niej ostatecznie mianowany Kapelmistrz Poważka

którą z pomocą sił operetkowych
oraz przy współudziale Köhlera
i Borkowskiego wystawił kilka
oper Moniuszki; Halkę, Stra-
szny Dwór, Hrabinę Verbum
nobile oraz Traviatę i
Carmen (16) grudnia 82
którym debiutował z powo-
dzeniem znany później przybyły do
Wiednia Aleksander Bandrowski
Nie ograniczała się na nowości
operetkowe. Oprócz wznowie-
nia Don Pasquale Lekkiej kawa-
lerii (30 grudnia) jedyną premie-
rą był „Thea" (12 Paźdz.) 82
jedna z słabszych kompozycji
Lecocq'a,
W ogólnym przeglądzie,
wszystkim repertuar dramy,
matu i operetki razem

się znacznie z powodu [illegible]
1880 w [illegible] ostatniego
miesiąca dyrektorstwa Tomaszewskiego
który w dodatku skończył się [illegible]
z honorarium.
Operetka „Córka Tambour-
majora" jedna z najnowszych (?)
kompozycji Offenbacha (10 stycz. 83).
przedstawiła się bardzo (?)
„Pelostrantka" (?) (28 lutego 883) której
Millöcker przysporzył znacznej
popularności we Lwowie.
Opera wznowiła (?) „Korsarza",
„Krakowianie" (?). Pierwsze (?) [illegible]
tenora wystąpienie Bandrowskiego
w Lwowie (sezonu?) oraz
[illegible] śpiewaczki Syrenii (?)
Szakowskiej (?) i matka jej [illegible]
[illegible] Szakowskiego (?) w [illegible]
Galicji i w Halle (lutego) 80
[illegible] sezonu
[illegible]

II Teatr pod dyrekcyą Pana Dobrzańskiego. —

Roku 1880. [illegible] o Teatrze lwowskim — Powrót dawnych aktorów — Nowe osoby — Roman i Adela Żelazowscy — Władysław [illegible] — [illegible] — [illegible] — Feliksa [illegible] — Amalia Kasprowiczówna — Aleksander Bandrowski. „Małka" Występy Wiśniowskiej — Aleksander Myszuga — Występy Heleny Modrzejewskiej — Sprawa budowy nowego teatru [illegible] [illegible] o [illegible] [illegible].

Roku 188[illegible]. [illegible] [illegible] „[illegible]" „Sprawa prosta [illegible]"

przekład „Żebraczka Kasprowicz-
owej" „Cormon" wystąpiły Aniel-
ska — Balet G. Łukowiczowa
Towarzystwo Celiny Chaumont,
Teresa Cieklowa — Sprawa
wdowy teatru zimowego
Roku 1885 „Mąż z grzeczności"
Walerja Sołoska, wystąpiły Olly
Brosel — Konrad Wallenrod
wystąpiły Andrzej Hofman
Ludmiłowskiego Wiśniowskiej
Mieszczanie Francek —
Stanisława Pyrzyńska Spra-
wozdanie z komisji artysty-
cznej — wystąpiły Mierowiczi-
kiego — Antonina Radwan
Roku 1886 „Pan Tadeusza"
Praca zbiorowa Korbkowskiego
„Jadwiga" wystąpiły Olly Brosel
Jerzy Brosz, Strotyny Machowicz

Marceliny Dombrowskiej Krakow=
skiej. Sprawa zabronionej
operowej. – Zgon Jana
Dobrzańskiego.

W marcu 1880 objął dyrekcję
Jan Dobrzański (25 marca 1880).
W operetce której kierownictwo
objął ponownie Poraski
w miejsce wyjeżdżającej pro=
wadziła Amelia Kasprowi=
czowa była niedoceniona
pod względem wykonawczości.
Dobrzański jako i Skalski
rozbiła się Kasprowiczowa
talentem i pracą z którą
w kilku występowała prze
wraz z nowinkami
(Don Malowska)
Zaangażowany został Jan
Drozdowski był jednym z

filarem operetki, współzawo-
dnik jego Alma przewyższał
go może pod względem wy-
kształcenia muzycznego artyzmu
obfitszego repertuarem Bandro-
wski, jednak posiadał głos
o brzmieniu lubo tenorowym
imponującą postawą i tem-
peramentem prawdziwie sce-
nicznym. Widownię [illegible]
nie wystarczała [illegible] ope-
retkowa, celem jego ambicji
była opera w której chciał
mu do powodzenia wszelkich
braków. Brak ten pokrywał
szczególnie falsetem – od-
znaczał się, jednak nie-
[illegible] się wyprawka mu
i [illegible] zdarzał [illegible]
[illegible] – Ks. [illegible] pro-
wincjonalną scenę lwowską, w

[illegible] naukowego.
Z ich rozmowy przyszedł jedynie
Marjan Fontana wraz."
[illegible] obdarzony [illegible]
zarobkiem [illegible]
który prowadził [illegible]
dla siebie; — Wiemy, [illegible]
myśleniem rozpoczęły dobrze
pomimo [illegible]
akcji. Kreowanie [illegible]
i Zakonników (Stefańskiego)
zawdzięczają one wiedzy,
a [illegible] przeprowadzone
w pierwszym rzędzie
Kandrasowskiemu który
zmierzona jako wolnomyśl
[illegible] w Zakonnych
był niespodziewany. W tym
rodzaju opowiastka do
Krakowa, gdzie grano
z [illegible].

Sami sprawcy rozpoznali się
przy wizytacji dnia (27) kwie-
tnia 83. Pierwszym ich kierownikiem
był Aleksander Filipski wyznawca
ongi nauczyciel ludowy we
Lwowie. Otóż przy jakowymś
Wolnego Wyznawczego zebraniu
cel wszystkich onym jamo-
monalnym głosem na
[illegible]. Wy-
prawiony kwiatem kraju
za granicę, [illegible] we
Wrocławiu, prowadził ona-
kim tym kierownikiem [illegible]
[illegible] z [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
Filipski.
Potem kobieta [illegible] [illegible]
[illegible] Sala [illegible] z
[illegible] [illegible]
[illegible] - [illegible], [illegible]

pierwsze kroki na deskach
scenicznych. Przy teatrze dra-
matycznym [illegible]
która grała [illegible]
do późnej [illegible]
[illegible]
[illegible] Rossi (6 [illegible]) i [illegible]
jako bezstronna Szlaka, jeszcze
to [illegible] się w [illegible]
gospodarza przez zaangażowa-
nie Köhlera który przedsię-
wziął [illegible] się
w [illegible], a w grudniu
przybyli [illegible]
Zawadzki [illegible]
bez [illegible], który [illegible]
[illegible]
[illegible]
Szlakowna [illegible]

Do partyi drugorzędnych.
Debiutowały równocześnie w tym mie-
siącu: p. Warnarówna
jako Siebel w Fauście i
Wiktorya Vitaldi (kontraltka)
w Annamma.
Prawdziwą drugą wszakże
gwiazdą tego sezonu była
Helena Hermann przybyła
z Warszawy w drugiej połowie
grudnia. Pierwsze jej wy-
stępy w Cygańskim baronie
i w Strasznym dworze zro-
biły bardzo dobre wraże-
nie.
Wyjątkowo w listopadzie
artyści prowincjonalni
Paulina Popiel i Adolf
Krasman debiutowali
w Wojnie o Tancerkę.

Operetka to wiosny miltonatoską
ałngiwał w miejsca wzmiankę
jedynie Dobiński Słonzowski przy
wo Czatoszczaniu (6 stycznia 83)
który jako Fanmon Drondał
znakomitą matorsi wno."

Roliny
Operetka pomona powodzie sławie,
na Marty (24 kwietnia 83)
w której wystąpił tenor
Cygarmy wiedeńskiej opery
nadwornej Adolf Rosobiew
wystawił z nowości efektowną
kompozycję Offenbacha "Opo-
wieści Hofmanna" (1/4 83)
z Olima w tytułowej partii
Skalska zwięzła świeże
tajemnicy sprawując w tej
operetce oraz powołana
partię Olimpii Gralicką

21.

i Lwowa. Publiczność tło-
czyła się na przedstawienia
operetki. Wobec tego prowa-
dzenia trudnem było zadanie
kapelmistrza wspaniałego
[illegible] Żella, który wy-
stąpił z pierwszą swą kom-
pozycją sceniczną p.t.
„Księżniczka Kobra" (15 maja) 88
a i Księżniczka Trebizondy
(21 maja) jedna z dawniej-
szych operetek [illegible] Sa-
kolea nie przypadła do-
[illegible] do gustu.
W czerwcu przyjechała operet-
ka krakowska gościnnie
dyrekcji Stefana Dworskiego
[illegible] Travadalli Marta i
Karmen. W tej ostatniej
występowała Zarzakaj bar

szczególniejszego uznania.
W Tarnowie i w Rzeszowie po-
żegnał się z Krakowianami
Jan [illegible] (6 os.) zaś w
[illegible] (12 sierpnia) 83 debiu-
tował z powodu zamiany Gustaw
Sarzyna warszawiaka.
Sezon zimowy otwarto w dniu
19 października 83 teatr otworzony
dopiero 4 listopada „Trzeba
Panienko" Do opery zaanga-
żowany został Leonowicz (6 os.)
śpiewak rozporządzający zasobem
uczonym, który zapisał się
występem w Tarnowie (8 listop.)
przedstawił się bardzo sympaty-
cznie. Z miejscowych najstar-
szych sprowadzonej bratem
przewodniczący wystąpił
Ignacy Jabłonowska [illegible]

drugą z lekcyj lwowskich. W
dniu 12 listopada (1883?) wystąpiła
po raz pierwszy jako Walentyna w
w Hugenotach i odniosła stano-
wczy tryumf. Głos dźwięczny
o skali nadzwyczajnej obszernej,
poprawna deklamacja i wy-
mowa, i ekspresyjna postawa
i gra pełna szlachetnego wdzięku
zjednały uznanie publiczności
dla wiernej do tej chwili
śpiewaczki. Była nią Teresa
Arklowa. Jako trzecia śpie-
wała w roli Violetty
Operetka po niemieckiej przybyła
z Carmen (w sierpniu) w
której Roecka z tym samym
co i w Krakowie skandalem
odtwarzała rolę tytułową
~~wystąpiła~~ wystawiała dwie

wydarzenie kompozytora Audrana „Wesele Olivetty” (4 września) i Sierocin rodzimy (27 września). W operze wymagają wzmianki w styczniu (1884) zaczęte występy znanej Amerykanki Elly Russel. W styczniu wystąpiła ona razy w Faworycie, Traviacie, Rigolet-cie, Łucji, Aidzie i w Trubadurze. Audytorium było na 1ej występach przepełnione. Głównym zdarzeniem w tym sezonie operowego było pierwsze przedstawienie „Konrada Wallenroda” 8 aktowej opery Żeleńskiego dnia 26 lutego. Próby generalne odbywały się pod kierownictwem osobistem kompozytora, gdy niespodziewanie w przeddzień przedstawienia zaniemógł

wykonawca roli naj[illegible] opery
partii Komtura, baryton Szyma-
niawski. Znowu zaakcentował
szybkością opanowania operetkowy
Krzeman który w przeciągu go-
48 godzin wyuczył się trudnej
partii i bez zarzutu wywiązał
się z zadania.
Konrad Wallenrod sprawił wra-
żenie dodatnie. Mamy
w nim dzieło wielkiej nauki
i twórczości nacechowane
piętnem mistrzowskiej fantazji.
Bogata instrumentacya kom-
pozycji utrzymana w stylu
wagnerowskim, miała
wiele nieszczęsnych skutków
powodując braków w [illegible]-
[illegible] orkiestrowe. Toż samo
i [illegible] nieudolne sceny Skarb-
kowskiej, nie [illegible]

mogły podołać olbrzymim tru-
dnościom nagromadzonym
w tym dziale. Chlubny wyjątek
pod tym względem stanowiła
Orkanówna jako Aldona, Słoczyń-
ski jako Konrad; pokazywał brak
szkoły, przesadzonym [illegible]
głosem i [illegible] postawą
Halbanem (partja basso profondo)
musiał być z konieczności Peronim
(basso cantante). Reszta obsady
był Kiesman, Witoldem Kon-
cowan, Orlandem Kaspro-
wiczówna, Clavigim Boeskey.
Mimo tych braków Konrad
zasięgał sławy publiczności
po koniec sezonu operowego
to jest do połowy kwietnia. Żeleń-
skiego widział [illegible] lwowski.

przeprowadził z nadzieją znacznemi
uznaniem. Po Orkanowej, któ-
ra pożegnała publiczność w
Nowym (21 lutego) objęła partię
Aldony Dowiakowska na
żądanie przez bytu występy.
Baryton Szaniawski, który
debiutował w Skrzypku w
Trzewiczkach opuścił dworzec,
znacznie przed końcem sezonu.
Operetka pomimo kilku przed-
stawień znanych pod kompo-
zycyi większej. Wkrótce Almy
który z Kotkiem nieporozumień
z dyrekcją opuścił scenę w
dniu 1 lutego i uzyskał enga-
gement we nadwornej ope-
rze wiedeńskiej; kadencyi
przewlekła choroba Skalskiej
spowodowała chwilowy zastój.

W następnym roku. Operetka
nieledwie rezygnowała. Nam z
między się zaś szczęśliwie obyczajów
Skalskiego i brata Alinny Dobki-
wicz sama się dawała, Towarzystwo kraszkal-
ny bez przebarwionej wesołej
komicznej krasy nie
był w stanie zastąpić Skalskiego.
Również świeżo przyjęta
po pomyślnym debiucie w
Dzwonach (z Kwiatem) Prin-
równa, mimo swej urody
i elegancji nie zdołała zapełnić
niezwykłej luki w repertu-
arze. Z końcem tego
operetka przeszła do Krakowa,
gdzie tamże wzmacniana
przybyciem Alinny (w czerwcu)
i Rossel (w lipcu) przedłużyła
całą zimową operę.

W pierwszych dniach Października
zawitał do dworca Mierzwiński
Po koncercie w dniu 8 tm
wystąpił jednocześnie trzykrotnie
na scenie w Trubadurze
i Hugonotach. Z Mierzwińskim
śpiewali Dowiakowska grająca
na scenie obok Pauli i ha-
bona, tenor nie dobry obok tenora
Mierzwińskiego, który wraz z Pau-
lim zaangażowani zostali
na scenie zimowej. Otwarcie się
odbyło 6 listopada: Aida.
Personel operowy pracował pro-
wizorycznie wymienionych składali
śpiewaczki Alkinowa, Ada-
lina Paschalis wyborna
nauczycielka śpiewu znana
z występów w 1876 kiedy
mierna śpiewaczka Kolorowa,
tenorowa Aironi.

Ignorantem był Lafont malarki francuskiej o miniaturowym głosie. Jako się spodziewano Działki Floryzowskiej, Skalska i Kasprowiczowa.

W operetce z początkiem września panowało pewne ożywienie. Nie przeszkodziło się uprawnienia ustąpić gościnny zmniejszona trupa operetki Warsz. natomiast ponadto nabytkiem był Bandrowski który wyzwolony z niewoli w Tatrach przypomniał się Lwowu, a której przebywał w Paletrach, dnia (10 Września) Drugą nowością była Antonina Bednarowa przybyła z teatru warsz. ogródkowego w miejsce Roczkej.

Pierwszy jej występ w Angot (8 Wrze-
śnia) w partyi de Lange, dał
poznać wszystkie zalety śpie-
waczki na jakie, oprócz głosu
wielce pięknego a wdzięcznego, złożyły
się i wytworna prawie szlachetność
i pewny temperament w grze.
(Ant. Radman wspomina o
zawodzie scenicznym jako chórzystka
na scenie krakowskiej
w r. 1876. Powierzano jej takie
nieme role. W r. 1878 udała
się do Królestwa i na tamtej-
szych scenach na prowincyi
wyrobiła się na dobrą śpie-
waczkę w operetce).
Po wystawieniu operetki Millö-
ckera Gasparone (26 Września)
która w znanej już nam
zwróciła ona swą popularność
przed dziennikarzowi Gazety

partyi Bandrowskiemu
nie ukazała się żadna nowość
po kilku rokach. Wreszcie
rozpoczęcie sezonu zimowego
przez Dyrekcję oddelegowana
Skalskiemu w kolaboracji spo-
wodowały zmianę.

Roku 1886 rozpoczęto przedstaw-„
wieniem ... .
Opera posiłkowała się prawie
wyłącznie występami gościnnymi.
W dniu 16 stycznia tr. ukazała
się po raz pierwszy „Jadwiga"
opera w 4 aktach H. Jareckiego
stojąca pod względem formy i
łatwości i staranności w
opracowaniu o wiele wyż-
szej od poprzednich utwo-
rów tego kompozytora.
Jadwiga była kompozycją szczęśliwą
dramatyczną na wskroś

oryginalny i narodowy. Od-
znaczała się szlachetnością stylu
przemyślanym formy na-
wiązującej przez całe [illegible]
kompozytorów, charakterem
narodowym przemawiają-
cym do polskiego ogółu całą
potęgą rzewności. A jeśli mimo
tych zalet nie wyrobiła sobie po-
pularności wśród
szerokiego ogółu to przypi-
sać należy tej okoliczności
iż kompozytorowi nie tyle
chodziło o melodię ile o
harmonię i o konsekwentne
technicznie zrozumiałe
tylko dla znawców.
Tekst oparty został na tle dra-
matu [illegible] Juliusza
Słowackiego. Śpiewogra wyma-
gała mistrzowskich wykonawców

których wszystkich nie mogę do-
skonałego personel lwowskiej
opery. Wystąpili jednocześnie [illegible]-
nem Goblówna przed Stanisławskim,
[illegible] [illegible] jeszcze i Wierzbicki
jako Gruszewowna.
Gościnnie wystąpiwali
Ada Sari, śpiewaczka zna-
nych Sonnambula, w Cyganerii
Jerzy Sroka, w roli
Brotyna Mazurkiewicz w
Cyganerii, Trubadurze i
Aidzie. Andrzej Dembiński
Krakowiak, który 9 kwietnia
ukazała się na scenie
po raz pierwszy jako Aneza,
z niezwykłym powodzeniem.
W operetce przedstawiono
w teatrze Noc w We-
necji Straussa (B. Dorapa)

W Kwietniu zaangażowano powtórnie Rosską. W maju zmarł Dobrowolski. [illegible] z końcem Maja przechodzi do Krakowa.

III Teatr pod dyrekcyą Celiny Dobrowolskiej i Al. Niewiarowicza-Domskiego.

Rok 1886. Celina Dobrowolska i Al. Niewiarowicz-Domski obejmują przedsiębiorstwo teatralne. Żądanie ograniczenia konkurencyi. Stan finansowy przedsiębiorstwa. Łaszowski jako kierownik artystyczny. „Wicek i Wacek" [illegible] [illegible] do [illegible] – [illegible] Adolfa [illegible] . [illegible] – Sprawozdanie komisyi artystycznej.

Wiadomości teatralne i artystyczne. Roku 1887

Niespodziewanie mało znane Repertuar Dramatu i Komedyi monologi Gustawa Fiszera Wystąpił Władysław Borowski. Rebenda z przebudzeniami. Sezon operowy Władysław Floryański Wystąpił z Wiadomością, Bianka Donadio, Teresa Trappolaya Marya Durand i Wlatr Volpa, Drugi z operowego zdania komisyi artystycznej.

Na kilka dni przedstawienia Jan Dobrzański dyrektor teatru, się biurko teatralne zamkniętej Lwowie i Stanisławowi Niewiadomskiemu

artyście muzykowi, który już dawno pełnił obowiązki nauczyciela śpiewu przy lwowskiej scenie.
W szczęsnym związku tym była Adolfina Zimajer z domu Waleska. W 1857 we Lwowie. Ojciec obarczony liczną rodziną, oddał ją na wychowanie do klasztoru SS. Sna w Krakowie, a następnie do domu swego przyjaciela Modrzejewskiego dyrektora teatru w Czerniowcach. Tu zaczęła się sposobić do sceny grywając drobne do czasu stosowne rolki. W r. 1870 została zaangażowana do teatru Kaliskiego i w grudniu roku następnego przybyła na występowanie

38.

z podróży artystycznej do Lwowa. Bliż-
szą wiadomość o pierwszej jej wy-
cieczce do Niemiec zawiera
Dziennik Polski z 1886 № 199.
Pamiątkową stroną muzycz-
nego repertuaru reprezen-
towały „Mazur" symfonia
Kazimierza Roszkowskiego
(2 listopada) oraz występy Leszki
Portki i Pakkiewiczowej
w Grodnie w wystawkach i ope-
retkach i Orłach.
W składzie personalu operetko-
wego mieli Teodor Rostkow-
ski (wiolonczela) i Leonida
Rebiniaka do pomnożenia [illegible]
postępów w Grodnie.)
W marcu przybyła zwiastun
Niania Domańskiego [illegible]
a Rano on rozpoczął kroki

o obyczaju dworskiego.
Sezon operowy przedzamyka, Dama
d ogarniającej spadki wspólnie bardzo
niekorzystnie dana z okazji
„Aidy" – Dzierżanowska, sopranistki
Nowal (dramatyczna), i Wallas
koloraturowa, tenorzystowie
Laszlenko i Orski, baryto-
nowie i którzy wcale niespostrze-
gający, wśród których wyróżniał
się barytonista Nelli i drama-
tyczny Florjański (rozpo-
czął karjerę artystyczną we
Lwowie w styczniu 1884).
Lecz w kwietniu roku 1887 opu-
szcza Lwów przenosząc się
do Pragi. [illegible]
[illegible] pani [illegible]
znana we Lwowie dawniej
jako Bogdani Kleczkowska

40. w Marcu Dobrzańscy we

Marcu [illegible] [illegible]

zespół Niżankowski [illegible]

szczęśliwie [illegible] [illegible].

4 kwietnia zakończył się sezon

[illegible].

<u>IV</u> Teatr pod dyrekcją Ludwiki

Dobrzańskiej i Władysława

Bergera.

Roku 1887 Władysław Berger

[illegible] [illegible]

Repertuar — występy Bolesława Ładnowskiego i Aleksandra <u>Myszugi</u>. [illegible]

[illegible].

<u>Roku 1888</u> Małżeństwo Rafał

~~Gabriel~~ Holcz [illegible].

[illegible] Holler. [illegible]

[illegible] [illegible] „[illegible]

Dama" występy Apolonii [illegible]

Aleksandry hr. Dowcz, Kołodziejówna
Lenartowiczowskiego, Władysława Flo-
rzanowskiego, Operetka w Krakowie
„~~Panna~~ Dziewczko" „ Lenart —
Wanda Charlemont, Liszkowska,
Helena Szymańska
Roku 1889. Repertuar niedzielny
i zwyczajny, Książę Pomo-
Dziady cz. III Nalom-Sabi-
łowa Karola Brzozowskiego
Marya Pawlikowa, „Mignon
Wystąpiły Róża Pefrier i Zygfryd
Arnold Arbo. Dramat tronu,
aktorów Szermierwiczak i Koło-
myi. Wystąpiły Wanda
Dantekow a i Kołodziejówna
z Adrowskiego - Stanisław
Zawodzki, Marya Pankiewiczowa
„Dzika zaczepka" Kosmica
Wodapa Dawa. Zabiełowna

[illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] – Sprawa
[illegible] w [illegible].

Rok 1890 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

W dniu 10 kwietnia 1887
przez [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]-
W sprawie [illegible] [illegible]
Miłkowskiego (T. T. Jeża) [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] –
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] i [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
do [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]
się w [illegible]

i Dnakowi krzesełkach i pokojów
dziecinnych na dworcu wysta-
wiono na [illegible] z jego
wspólnikami [illegible] Moltke, Marty
oraz wszystkie z trzech [illegible]
nego Dworu.
W Trubadurze (Szekspira)
przedstawiły się [illegible]
[illegible] się [illegible]
i zrobiły wyraz na [illegible].
Tenor Mateo (Schlesenberg)
przyjechał z propozycją [illegible]
nie mniej [illegible]
(Był też z nami przedtem).
Baryton Giordani i Mollo,
śpiewaczka Halmar byli
[illegible] na
dramatyczna Silva [illegible]
[illegible] i [illegible]
była [illegible] [illegible].

44. Podzięka się D. Dalmia art.
Sosnowskiej (6 m.) znanej z-
zaszczytnie w sezonie operowym
1884/5. W grudniu przyszło-
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Mieczysław Kamiński
znany z występów w 1870 jako
[illegible] w Żywcu.
Przy tymże sezonie wy-
stąpiła w partii [illegible]
w [illegible] [illegible] Halka
(10 Marca) [illegible]
zakład [illegible] dla Towarzystwa
Dobroczynności [illegible] [illegible]
[illegible] wyprawionym [illegible]
([illegible]) [illegible] i
przypatrywała [illegible] dobre
wrażenie.
W następnym [illegible]

Adolfina Zimajer. W maju
rozpoczęła występy do Krakowa.
W Pozdrowieniach Zimajer
Jerzy był Szczepan i Skalski
po całorocznej pracowitości prze-
rwie.
Obrazy rozpoczęto od 1 grudnia
Obrazkami. Śpiewaczka
koloraturowa Olga Boerzki
Dramatyczna Calosz-Vidiani.
niezrównana. Kompozytor
Dudek? ... Mira
Haller który w Cornwell
premierę swoją publicznie
Tenor Santinelli ...
...
Baryton Wierzbicki
Bas Tenorowski. Chwilowo
... był w

Michalina Frenkel Niwińska,
która pomyślnie debiutowała
jako Azucena w Trubadurze
(z Gruzińskim) kompozytorem był
następnie pomyślny występ jako Pod-
chorążyny w Faraonie
(z Gruzińskim).
Sezon operowy odznaczył
się wielkiem ożywieniem.
Niefortunną wtórką opery,
warstwą dramatyczną zastą-
piła z powodzeniem debiu-
tantka Marya Pawlikow-
lwowianka znana dotychczas
od lat wielu z koncertowej
estrady, zdobyła sobie
za pierwszym występem
w partyi Racheli (Żydówka)
o żywą) sympatyę.

Aida w interpretacyi Pawli-
kowej i Hollerowej (Aida i
Amneris) wywołała ogólny
aplauz. Głównym wszakże
wypadkiem tego sezonu było
wystawienie opery Thomasa
Mignon (19 marca). Od r. 1886
była to pierwsza nowość w
dziele francuskiej muzyki na
lwowskiej scenie.
W tytułowej [illegible] znowu Rosa
Papier.
Do nowo [illegible] reperto-
ryum operowego przez czas [illegible]
się również [illegible] Frankel
Niewiadomskiej, i [illegible]
(w [illegible]) Teodora [illegible],
zresztą w koncertach.
W [illegible] wymieniona
znowu Łomajer, która po
kilku miesięcznej nieobecności.

nowej prowadzenia znowu
w Krakowie. — W teatrze
wydała się operetka Kotrabina
(z tematem Mojej). Lecz
na jesieni Z. Majer znowu
rozpoczęła do Warszawy.
W Warszawie przyszedł do
zespołu drugiego tenora
w osobie młodego prawie
zrazu lwowskiej Tytusa
Olszowskiego. Z nowo
nowości przedstawiono
Kapitana Wilsona, do Warszawy
zwany) Dalbrana, Kapitana
Fracassa (Dellingera 25 Paźdz.)
Pan Dorotę (Offenbach 16 Listop.)
Dobrinkowicz Schwablowa
w Pradze, gościła Rosalsky
w Galicji Grondzin [illegible]
jako Piękna Helena [illegible]
[illegible]

Akcję rozpoczęto z [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
Hallerowy i [illegible] [illegible]
zaangażowano [illegible] [illegible]-
[illegible] i [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible].
Z [illegible] wyróżniał
się [illegible] wytężoną pracą
[illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] która [illegible] na
[illegible] partyzantkę [illegible].
Podobnie też [illegible]
[illegible] w partyzantkę kolo-
nialną
Pomyślnie [illegible] [illegible]
[illegible] nie udała [illegible]
[illegible] reakcji od [illegible],
[illegible] [illegible] na [illegible]
[illegible] [illegible]. Niewzy-
[illegible] [illegible], brak
[illegible] artyleryjskiego

rozluźniły wszelkie węzły karno-
ści etc.
Dnia 19 stycznia 1890 r. Dobrzański
oddał Dyrekcyę Mieczysławowi
Schmittowi.
Ruina moralna i materyalna
teatru zniechęcenie publiczności
demoralizacya artystów — oto
skutki sentymentalizmu gwoli
któremu zaniechano rozpisu
konkursu na teatr
lwowski w r. 1886.

V. Teatr pod Dyrekcyą
Mieczysława Schmitta.

Rok 1890: Stan teatru. Napływ no-
wych artystów opery. Brak
repertuaru — Wystawienie Fausta.
Powrót na scenę Fiszera, — No-
wości i wznowienia w dziale
dramatu i komedyi, Rodzina
szczęśliwa. Wystąpienie Kaspra.

jarowej. Wznowienie Proroka „Gioconda." Występy Klementyny Kronenowskiej. Zmiana aktorska. Przerwa w przedstawieniach. Powód zmowy. Układy. Komunikat ankiety. Protokół ugody. Zdanie Józefa Komisji o zmowie i jej następstwach.

Niemniej [illegible] zapominano też o repertoarze. Znana opera [illegible]. Obsada Sawiczky a Hellerówną w partyi Leonory i Hugonotów z Pawlikowską jako Walentyną wznowiono też Proroka (w [illegible]) Fidesbyła Heller która i tę partyę śpiewała po włosku mimo kilkakrotnej nagany ze strony prasy.

Dnia 20 marca przedstawiano po raz pierwszy „Gioconda" operę w 4 aktach Ponchiellego (Gioconda (Pawlikowa) Alwise (Seronim). Laura i Hellowa. Matka i Frankowa. Enzo: Parenoev. Barnaba: Pietro. Zuane i Dominiak. Isepo: Krzyżan. Amiel: Sredzkakow. akis.

Trzeba str. 53.

Od 28 marca do 6 kwietnia 1890 trwała zmiana oświetlenia teatr był zamknięty.

Ankieta zarządzona w tej sprawie ~~uchwała~~ przez ~~Wydziałem~~ Badeniego (namiestnika) ogłoszona w Gaz. Lw. N 79 z 1890 nakazała potrzebującą przebudowanie oświetlenia.

Sprawy tej jednak [illegible] nie
mniej niż Adolf Abrahamowicz,
znany autor dramatyczny
i [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] w [illegible]
Schmidt przedstawiał [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] a [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]!
[illegible] [illegible]. Dnia 6 kwietnia
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
W operetce przez kompozytorów
Hermana Kotowskiego (23/1)
i Offenbacha „[illegible] i [illegible]"
(3/3) przedstawiały się gościnnie
[illegible] i Klementyna [illegible],
[illegible] z Warszawy ([illegible]
[illegible] i [illegible]). [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] - [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Koniec.

Die Tonkünstler Schlesiens, ein Beitrag zur Kunstgeschichte Schlesiens vom Jahre 960 bis 1830. Enthaltend biographische Notizen über schlesische Komponisten, musikalische Schriftsteller und Pädagogen, Virtuosen, Sänger, Kantoren, Kammermusiker, Instrumentenmacher sowie über Beförderer und Liebhaber der Tonkunst. Verfaßt und Herausgegeben von

Carl Julius Adolf Hoffmann

Chor-Director an der Kath. Stadtpfarrkirche und Lehrer des Gesanges am königl. Gymnasium zu Oppeln.

Breslau 1830.

Adami Ernest Daniel

urodz. 19 listop. 1716 w Zduńach na Wielkopolsce. Początki muzyki u kantora Abrahama Langnera. Potem w Lesznie u Frendla fortepian i ~~organy~~ a u organisty Lochani a kompozycji. Wysłany do Torunia do gimnazyum objął tam równocześnie miejsce w chórze a po ukończeniu takowego powołany do Strassburga na [illegible] do którego w 19 roku życia się udał ([illegible]).
Adami był pierwszym poetą i muzykiem. Ostatecznie umarł jako pastor w Pomorzowicach w górnym Szląsku dnia 29 Czerwca 1795. Wydał Philosophisch – musikalische

Betrachtung über das göttliche Schöne der gegenwärtigen göttlichen Liedern beim öffentlichen Gottesdienste. Breslau 1755. i kilka kantat.

3. **Daszkowski** [illegible] w kapeli ostatniego [illegible] Księcia Kurlandzkiego w Żaganiu około 1786. — Około 1802 był w Wrocławiu [illegible] [illegible] katedralnej i jako taki przez [illegible] dyrektora muzyki chwalebnie bardzo znany.

Colet Michał Dr. urodz. 1545 we Löwenbergu. 1567 kantor w Toruniu. Umarł w Gdańsku 14 Września 1616.

5?8.

Elsner Józef. Kaw. ord. Św. Stanisława ur. w. w Grodkowie 1 czerwca 1769. Ojciec jego był stolarzem ale nie mniej budował fortepiany, harfy i inne muzyk. instrumenty był muzykalny na harfie. Do muzykalnego wykształcenia przyczynił się / [illegible] nauczyciel łacińskiej szkoły miejskiej Spielvogel u którego [illegible] [illegible] skrzypiec i śpiewu uczył się. W r. 1781 przybywa na naukę do Wrocławia, wysłany tam; umieszczono w miejscu w chórze kościoła OO Domin., wykonywał jako wykonawca. Obok tego uczęszczał był w Wrocławiu później w szkole jako śpiewak

i szczęście, wskutek czego jego
majątek [illegible] czem
nie więcej zyskiwało. Pozostawał
oddał się pracowitym studyom
medycyny lecz wskutek wojny prze-
dyrektora muzyki [illegible]
tu dziś wskutek powodzenia
jakiego niektóre jego piosnki
doznały - oddał się muzyce.
We Warszawie nie [illegible],
mógł [illegible] kompo-
zycyi, - pomimo to poddał się
kompozycyi oprócz do której
[illegible] napisał.
W czasie swego pobytu w
Warszawie skomponował
[illegible]:
Romantyczne tańce, 2 [illegible]
[illegible] Dla niebios
i towarzysza [illegible]
Müllerowa.

Święty Teodora którą młodzi
ludzie w tej szkole grali, kiedy
dla kompozytora wezwano).
b Trio na 2 skrzypce i Bass.
Koncert Violinowy w G. —
Ave maris stella na 2 soprany
z towarzyszeniem organów do Koncertu
św. Wojciecha. Kilka Benedictus
i Offertorium z violon obligato.
Psalmy do Komplatorium;
Rodzaj oratorium do wiersza
Kosmodziejski i Rajgorna albo
Marcellusa kniazia —
Mazurki do powieści Księgi
ojców na świata do tego z trzech
organów. — Kyrie i Gloria
w C. Walców w Es.
Symphonia w D, i trochę
niemieckich pieśni.
Z Warszawy udał się do

Wiadomo jest, że spadł na szpa-
lerze z konia. Po [illegible]
[illegible] [illegible] do kilku
[illegible] [illegible] [illegible]
Antoniego [illegible]
[illegible] Dyrektora [illegible]
we [illegible], znanego
mu z Warszawie. Od niego
to zachęcony [illegible]
[illegible] z Warszawy
powziął zamiar oddania
się muzyce i zamiarł
na muzyczną karierę
[illegible] — [illegible] od
Barona [illegible] [illegible]
[illegible] katedralnej [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
([illegible] [illegible] [illegible]).
Tam przebywał od [illegible]
1791 do Października 1792.
w którym to czasie [illegible] [illegible].

pisał: 4 kwartety n. 2 skrzypce
Viola i 1 Cello, koncert na
flet, dla ówczesnego artysty
Bernhardi. i jedną Kantatę.
Ta właśnie okoliczność spo-
wodowała że Elsner za
przewodnictwem tenora
Amosa przez antreprenera
niemieckiego teatru we
Lwowie i Warszawie
został jako Kapelmistrz we
Lwowie miejsce zajął.
Tu skomponował od r. 1792
do 1799: kilka antraktów
do Mozzi Sport, kilka
mazurków tańców ko-
nawatnych. Pomimo to
obrazy do wodewilów,
wersety. 4 Symfonie

we D. C. D. i Co. – 3 kwartety
na 2 skrzypce, Alt i Vello.
wydane u Wiedmin'a w Trag'a
3 kwartety Offenbach André (1806)
[illegible] [illegible] przypisane,
lub i Baudesamonowi.
2 kwartety w C. i Co. w
Warszawie – Łatwy kon-
cert skrzypcowy w D dla
panny Simonowicz. – 3
sonaty pour violon et Vell
z tematem polskiej opery
Stefaniego Krakowiacy i
Górale. – 2 wielkie sonaty
na forte-p. skrzypce i Vell
z których jedna w B jako
op. II pod tyt. Grande Sonate
u Träger w Wiedniu wyszła
Sonate pour Pianoforte
et Violon op. 10 André
Offenbach

Wielki psalm Stanisława na-
pisanego Kantata — niemiecko-
wiejska Kantata pod nazwą
niepamiętnego amatora Stefana
[illegible] 1798. — Kantata
na dochód wsparcia biednego
wdowa po zatrudnieniu.
Przeprowadza się uroczysta
przedstawiająca wojnę. (1799) —
[illegible] Cantata. —
Obraz i antrakty do widowi-
ska „Lanassa" dla prze-
jezdnego polskiego teatru
Dramatycznego. — Muzy-
ka [illegible] brawo.
Die seltenen Brüder,
dana d. 10 [illegible] Lembergu
opera w 2 aktach. — Tekst
niepewny [illegible]
muzyka [illegible] na
[illegible] [illegible].

„Der verkleidete Sultan Wam-
pum" opera w 3 aktach, tekst
napisał bibliotekarz Bretschnei-
der. — „Iskahar" polskie
widowisko ze śpiewami. —
„Sidney i Zuma" polskie
widowisko. — „Amazonki"
polska opera w 2 aktach
ostatniej tej opery napisał
tekst Bogusławski.
W r. 1799 powołany na dy-
rektora teatru w War-
szawie. Tutaj zrobił
wycieczkę do Poznania gdzie od
[illegible] Polka [illegible] Kwartetu.
W r. 1811 skomponował [illegible] do
[illegible] Kantaty dla
Napoleona. W r. 1815 utwo-
rzono [illegible] [illegible].
pod prezydencją [illegible] [illegible]

Zamojskiej i Elsnera.
W r. 1820 opuścił teatr. W r. 1821 założono konserwatoryum.
W Warszawie od r. 1799 do 1827 skomponował Elsner:

<u>a.</u> Dla teatru.

Sułtan Wampum opera we 2 aktach. Mieszkaniec Kamczatki w 1 akcie. Siedmiu razy jeden w 1 akcie.
Stary trzpiot w 1 akcie
Szarlatan we 3 aktach
Wieszczka Urzella opera w 3 akt.
Sąd Salomona melodramat ze śpiewami i tańcami w 3 akt.
Andromeda opera seria w jednym akcie (Uwertura wyszła w wydaniu u Breitkopf. i Härtla i była omawiana w Allg. musikal. Zeitg XV p. 207 i XVI p. 41.).

Trzy [illegible] w niedzielę [illegible]
[illegible]ko ze śpiewami i tań-
cami w 4 aktach. — Dwie części
ślepy w aktach —
hist. drama
Karol W. i Witykind [illegible] w 4 akt.
Szewc i Krawcowa [illegible] dra-
mat w 1 akcie — Cebula
Dramat w 1 akcie.
Śmiertelni [illegible]
opera w 1 akcie. — Ławka po
Dziadku — dramat w 1 akcie
Koszałki [illegible] opera roman-
tyczna w 3 aktach (autorstwo
wydała w druku [illegible] Bolepta
i Hlá'otla i [illegible] omawiany
w [illegible] XVI Jo. 41.)
Rzym oswobodzony wido-
wisko z obrazami —
Konrad [illegible] w 1 akcie
[illegible] Siostra [illegible]

opera w 3 aktach. — Kabalista opera w 2 aktach. — Łokietek król w 2 aktach. Ofiara Abrahama w 4 aktach (widowisko ze śpiewami i tańcami). — Kantata na [illegible] Aleksandra I. Pisanowana praca w [illegible] tekst. polskich wierszy.
Oda do Kopernika
Elegja na śmierć Księcia Józefa Poniatowskiego.
Duety i 2 sceny do opery „Cecylia Piaseczyńska". 3 sceny do opery „Ida" Girowetza, 3 sceny do opery „Elisa" Mayera[+] —
Ballet Dwie statuy —
Chimères et Réalités franc. opera napisana dla [illegible]. [illegible].

Opera ta przetłumaczona została przez J. Doma-schewsky na polskie była na polskiej scenie przed-stawiona z dodaniem tańca. – La Ritornata di Normata wydaje dla podniesienia wartości Matkotarzo. Wiele śpie-wane z pomyślnym skutkiem wydała w Domu.

C. Muzyka kościelna

1. z towarzyszeniem orkiestry

Msza w B z wielkiem towarzyszeniem
Msza w D moll i Msza w F z mniejszem towarzyszeniem
Msza w C z małą orkiestrą Poznan Simon.
Missa quatuor vocibus concinante Orchestra dr J. Poznan Simon. Msza w F także

Msza w D. — Msza w C
na uroczystość koronacji
Cara 1829. — [illegible] za
[illegible] (w psalmie
i Magnificat.) — Requiem
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] imperatorowej
Aleksandry I. [illegible]
na 3 głosy męskie 2 wiolonczele
2 fagoty, ~~[illegible]~~ 3 puzony, [illegible]
[illegible] trąbki, kotły i bas.
partytura. —
Motety i Offertoria: 1o [illegible]
In te Domine. 2 Salvum
fac imperatorem et regem.
3. [illegible] polskim tekstem —
[illegible]
[illegible] Breitkopf Härtel.

Te Deum laudamus. Tamże.
Hymnus de S. Josepho.
Hymn zum Weihnachtsfeste
z fletem obligato w G. —
[illegible] [illegible]. — Offertorium
a 4 voc. [illegible]. Orch.
Coram et [illegible].
Poznań Simon. Hym-
nus de S. Caecilia
z org. obligato. — Psalmus
[illegible] na 3 głosy
męskie i [illegible].
Warszawa.
2. [illegible]
Msza na 4 głosy [illegible]
[illegible]. (1825). Msza
w G z [illegible] na
2 i 4 głosy. Msza i [illegible]
z Graduale i Offertorium.

42.

Msza n. 6 na 4 męskie głosy
z Graduałem i Offert. (1825)
Msza w F na 4 głosy. (Be-
nedictus na 4 solowe głosy i
chór). — Msza na 4 głosy
męskie w B. (Benedictus
na 4 głosy solowe i chór.)
Wszystkie te kompozycje są
wyszły w Wiedniu.
Veni creator na 8 głosów
dla Berlińskiej akademii
śpiewu (1825) Offertorium
i Graduale na 4 głosy. — Veni
Creator na 4 głosy — Te
Deum laudamus na 4 gł.
z trąbami i kotłami
Hymnus zur Procession
am Frohnleichnamsfeste.
Ostatni Psalm Ecce Panis
pisany jest na 2 chóry.

C. Dramatyczne kompozycje.

1. Na orkiestrę.

Sinfonia in D z pobocznym andante — Sinfonia in C op. 11 Offenb. André. Sinfonie in B 1827. Breitkopf Härtel. 2 Polon. i aranż. d'après l'ouverture [illegible] et la marche des 2 journées. Offenbach André. Thema mit Variationen [illegible] nebst Coda. Marsz von Coda — Nachlass.

2. Śpiew z orkiestrą.

Kantata na 3 sierpnia 1802. Kantata na francuzczyźnie [illegible] 1816, napisana [illegible] Liszt'a.

74

Kilka polskich i niemieckich kantat nie [illegible] na [illegible]. Kilka kantat [illegible]. z których jedna „Wir war, Dem alle Platz und Raum" wysłana w liście do Breitkopfa i Härtla. Brak zachowanej [illegible] kantaty — i [illegible] na [illegible] [illegible]. [illegible] wyszedł w Warszawie.

x Diese Musik wurde bei der ersten feierlichen Sitzung der Gesellschaft für Freunde der Wissenschaften im Jahre 1811 zu Warschau aufgeführt. Die hauptsächliche Absicht war, die merkwürdigsten Epochen der Geschichte Polens den Zuhörern vorzuführen, und diese Idee

war äußerlichst ausgeführt.
Zuerst wurde der Marsch, bekannt
unter dem Namen Nr. III,
dann die Polonaise, die unter
dem Namen Kosciuszko beliebt
ist, endlich der Mazurek, ge-
nannt als Marsch der polnischen
Legionen und ihres Anfüh-
rers Dombrowski vorgetragen.
Alles dieses in der Form eines
militärischen Stückes, gut
zusammen verbunden mit dem
Thema eines Krakowiaken,
gut abwechselnd, schließt mit
einigen Kadenzen. Das Stück
fand so vielen Beifall, daß es
jedes Regiment einstudieren
und bei feierlichen Gelegenhei-
ten aufführen mochte.
(Str. 97.)

76.

3. Für Gesang und Klavier.

Ouvertüre zu S. pour Pianof. [illegible] [illegible] [illegible]. — Ouvertüre zu Esperance Pianof. op 14. Preis [illegible] — Sonate a 4 mains. Preis [illegible], Zarzycki für Klavier, [illegible] 12 Cahiers [illegible] Klavierstücke mit Fingersatz [illegible]. [illegible] Polonaise Preis [illegible] Liszt Peters. — [illegible] Rondeau a la Mazurka Liszt Peters [illegible] Offenbach [illegible]. — Marche militaire arr. pour Piano par Riemann. Hofmeister. Mehrere Hefte Märsche und anderer ungebundener Lieder wegen [illegible] gedrückt. — Zigeuner Polonaisen für Klavier mit und ohne Begleitung. Mazurken Klukowski: 6 [illegible] Arien wogegen 4 nebst einem Duette

im Verlag erschienen.

4. Festgesang ohne Begleitung
Gesänge für 4. 5. 6. 8. 9 u. 10
Stimmen mit polnischem
Texte zum Gebrauch des
Konservatoriums der Musik.
Sämmtlich gedruckt. Kanons
zu 3. 4 u. 5 Stimmen
zum Gebrauch für freundschaft-
lichen Zirkel.

Lober Hernyk [illegible]
cum 16 choralis „Cantum"
Item musica pro tyronibus,
libros conscriptam ac denuo
cum additiones alterius
compendiali recognitum.
Cracoviae excudebat Joh. Scharf-
fenberg 1582.

Hernyk II Sohl sagt in seinem
Schriftchen daß Stadt

Polska

Breslau Bd I pg 56 „Der Heinrich II Pius, der Gottselige genannt, Herzog in Schlesien war (1239), hat man auf seinen Befehl durch Polen und Schlesien das „Salve Regina" zu singen, das Ave regina zu beten, auch in der Messe bei der Elevation ein besonderes Glöcklein zu läuten angefangen." —

(Henryk II Pobożny (Pius) książę wrocławski i polski syn Henryka Brodatego i św. Jadwigi urodz. 1191 Poległ pod Lignicą 15 kwietnia 1241. (z Orgelbrandta).

Zamborowski Jan urodz. w 1742 był kantorem

we Kotel sakole w Wartem-
bergu. Zmarł 22 kwietnia
1815.
Joannes Kantor Kated.
we Wrocławiu około 1290.
Podpisany jest na akcie
fundacyjnym kollegiaty św.
Krzyża we Wrocławiu. (Zob.
Schles. Schriftros. Heinr. Schles.
Schles. Obrazowa Zeszyt III).
Langhammer Daniel
ur. 7 Sierpnia 1674 w Dorssel
(im Trebnitzschen) w r. 1701
był kantorem i rektorem
w Festenbergu a 1706 pisarzem
polskim i diakonem
tamże.
Poliagonus Paulus ur.
w Tarnogórzu 1577 był Kanto-
rem 1606 w Oleśnicy (Oels).
Zmarł 8 grudnia 1648

<u>Smorzianie</u> fr. Delatora księcia
Bolesława Łysego, który był
przyjacielem swego ks.
Gdy później w 1248 także
księżna podczas oblężenia
Wrocławia nie uszła [illegible]
przeciw swym braciom to-
warzyszami i Henryk Konrad był
wzięty w niewolę — wypro-
sił sobie w czasie trzyma-
nia go na Wrocławskim
zamku do ~~[illegible]~~ szpitala
swego skarbnika (fr. Delatora)
Smorzianina. Henryk obcy
niespokojny swego brata po-
szukiwał — oddał go mu,
bawem wolności. Lecz
Bolesław nie zasmakował
wolności — przedzierzgnął się

nowy i obiegł Wrocław —
Polskę przywiódł do takiej biedy
że ze swym [illegible]
miarą na jednym [illegible]
[illegible] a miarą i [illegible]
[illegible]. (Vom Schlesien
zur Zeit des Adam [illegible] 1740.
Breslau 1785 S. 55.). Polska
(Bolesław Łysy Rogatka
syn najstarszy z [illegible]
[illegible] Henryka Pobożnego.
Książę Lignicki urodz. *1217
z [illegible] ... Pyrzas
Książę pod takim [illegible],
że Kronika nawet [illegible]
i [illegible] po
[illegible] jedna
z [illegible]
którego [illegible].

Lada wypadek twoją i [illegible]
do mego protokołu. [illegible]
[illegible] teologii i [illegible] w 1248
na Morawach w zamku
Tarnowskim. Aż czas wielkim
przyjaciołom muzyki i pro-
art zaś im przedstawiono
w mój dzienniku skrzypka (ojca
Delektorom) których wszędzie
z sobą wozi. (Z [illegible]).

<u>[illegible] Karol Stanisław</u>

urodził się w klasztorze
w Osiek (Oliwa 3) niedaleko
5 maja 1792. Przez lat [illegible]
do 1816 w Kaliszu
Potem w Poznaniu lat 3
jako nauczyciel [illegible]
w [illegible]. Aleksandrowo.
Otrzymał zaś list takiego w

83

W Monachium gdzie wydawał
Gazetę monachijską na stronie
trzeciej. — Około 1828 r. w
[illegible] przez [illegible] prof.
[illegible] z fotografiami
[illegible] Abbla
Hoffmanna. Potocka i inne
kobiety spadają na [illegible]
[illegible] itp.

[illegible] [illegible]
[illegible] 2. Krajowe [illegible]
1891 [illegible] w Krako-
wie — [illegible] w
[illegible] dyrekcji [illegible]
tam [illegible] plakat
w Krakowie z [illegible]
natomiast i [illegible]
natomiast

Walthanus I [illegible]
wstąpił na tron krakowski
w 1148 zmienił system za
panowania przez Łokietka
a zaprowadził system sądow-
nictwa francuskich [illegible]
w Lyonie otworzył się
wspólne [illegible] [illegible]
[illegible] z Francuzami.

Zur Geschichte der Musik und des Theaters am Hofe der Kurfürsten von Sachsen Johann Georg II, Johann Georg III und Johann Georg IV unter Berücksichtigung der ältesten Theatergeschichte Dresdens von Moritz Fürstenau. K. S. Kammermusiker. Dresden 1861.

C

6 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

86.

Zur Geschichte der Musik und des Theaters am Hofe der Kurfürsten von Sachsen und Könige von Polen Friedrich August I (August II) und Friedrich August II (August III) von Moritz Fürstenau Kgl. Kammermusikus. Dresden 1862. (Auszug)

1. Friedrich August I 1694–1733.

Str. 12. W [illegible] (1697) przeszedł Kurfürst na łono katolickiego kościoła a we wrześniu 1697 przyjął Polską koronę.

W skutek tej zmiany religii należy nastąpić na dworze drezdeńskim i wprowadzić muzykę kościelną

na „Królewsko polskiej i kurfirsko saskiej Kapeli" albo „Kammermusi- ko" [illegible] i protestanckiej [illegible] dworskiej [illegible]. —
Ostatnia składała się z [illegible] [illegible] [illegible] Kapeli Dworskiej.
[illegible] [illegible] polskiej i kurfirskiej [illegible] Kapela [illegible] składała się [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Kapeli [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
W r. 1697 składała się z ośmiu [illegible]. (str. 18).
Kapelmistrzem ~~[illegible]~~ został Joh. Chr. Schmidt. — [illegible] [illegible] Carl Pietro Da Silva. Kon- certmistrzem Georg Gottfried

Bachstroh, zugleich Posaunenmeis-
[illegible]
[illegible] Kirchenmusik. Organisten:
Pietro Casimorsky (auch Lapparini
genannt) und François de Tilly,
Sopranisten Michael Angelo, Stella
und Francesco Michaeli. Altisten:
Filippo Scandalibene und Pietro
Benedetti. Tenoristen Vittori
Agostini und Daniel Witzowitz
Bassisten: Giov. Benedetti und
Macrowsky. Theorbist Franc-
esco Arrigoni. 5 Violinisten,
6 Oboisten, 2 Fagottisten, 3 Trom-
peter und 1 Pauker. 6 Instru-
mentisten ohne nähere
Bezeichnung des Instrumen-
tes. [illegible] 1 Hofst[illegible]
1 Capelldiener. Ausserdem
beigezogen 1 Oberhoftrompeter
12 Trompeter u. 2 Pauker

4457 Thlr 3 gr Besoldung aus der Hofkasse.

Für die Königlich - Churfürstliche Kapelle waren im Jahre 1698 12.000 Thaler bestimmt, welche aus dem Lande bestritten wurden, die zur Erhaltung des gesamten, besonders des fürstlichen Hofstaates angewiesen waren. Die besondere Verwaltung und Rechnungsführung hatte bis 1709 der Kapellmeister Schmidt zu besorgen.

Das Institut war in der ersten Zeit seiner Organisation hauptsächlich in Polen abwechselnd in Krakau und Warschau; doch begleitete ein Theil der Mitglieder den König auch oft nach Dresden. Dort wurde denn die Einrichtung der Kapelle beim kath. Gottesdienste zuerst urkundlich 1699 angeführt.

2. – ster 22. – Französische Opern:
1. Italienergesellschaften in Warschau
Leipzig und Dresden. 1699–
1700. Angelo Constantini und
die von ihm engagirte Franzö-
sische Schauspieler Opern und
Tänzergesellschaft. 1700–1705.

W roku 1699/ gościła w
Warszawie [illegible] [illegible],
[illegible], [illegible] włoskich komedyi,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Angelo-
-nio Constantini [illegible]-
[illegible] francuskiej trupy
która się składała z
9 osób przybyła z Paryża
do Warszawy w maju 1700.
[illegible] [illegible]
[illegible] aktorami i śpiewakami

18 [illegible], 8
~~[illegible]~~ [illegible] 7 [illegible]
[illegible] 11 [illegible]
[illegible]
[illegible]
W Warszawie [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 14.316 [illegible]
21 4/5 [illegible]
[illegible]
w Willanowie a [illegible]
[illegible] 1702 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 12 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
52.30 [illegible] 17 [illegible]
[illegible]

d. h. d. d. Entlassung sämt-
licher Kapellmitglieder 1707.
Wiederannahme des Kapell-
meister Sahmrot und der
meisten Instrumentisten.
Umbau des Opernhauses
zur kath. Hofkapelle 1708.
Einrichtung der kath. Kapell-
knabeninstitutes und des
Gottesdienstes in der Hof-
kapelle. —

Spärlichen wegen [illegible]
mäßigen Finanzen. Bereits
[illegible] sich Unregelmäßigkeiten [illegible]
[illegible], Ostern 1707
[illegible]
Kapelle [illegible], [illegible]
Kapellmeister Sahmrot
[illegible].

instrumentalistów zostali przy-
jęci na nowo tak, że w ta-
[illegible] tylko śpiewaków za-
brakło. Zaległe pieniądze,
instrument. i śpiewaków wy-
noszą 47.724 Tal. 12 gr, i
na [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
po 1/4 części a [illegible] 85.441 Tal
muzykom [illegible] które tej
do 1716 zapłacone nie zapłacono
zostało.

4. str. 42 Geheimes Kabinet
Oberhofmarschall von Pflugk
1706 – Direction des plaisirs
von Mordaxt 1709. – Name
franz. Sänger Schauspieler und
Tänzergesellschaft. Italiäni-
sche Sänger und Schauspie-
ler 1708. Kapelle 1709 Mit-
glieder verzeichnis

Instrumente und Instru-
mentalmusik damaligen
Zeit; Personalien der
Kapelisten; Dienst Verhält-
nisse; Vorschriften; Regiments
hautboisten und anderes
Gemischtes vom Hofe.

Kapela po reorganizacji
w 1707 przeszła ustalenie
Do zrobienia i w r. 1709 skła-
dała się z 21 instrumentalistów z pła-
cą 10.400 tal.
Kapelmistrzem był J. C.
Schmidt (płaca 1200 tal)
Koncertmistrzem Jan Baptysta
Volumier (1200 tal) kompoz.
i pierwszy skrzypek Angelo
Fiorelli (400 tal) kom. kość.
i org. Petro Wosnotsky (400).

Kompoz. nadw. i org. Christian
Petzold (400 tal). 4 skrzypków
1 „Haute contre" 1. „Taille"
2 Violistów, 4 Violoncell.
1 Kontrabasista. 4 Oboistów
2 fagocistów z których Anton
Rybicki pobierał 300 tal a
Daniel Hamy (200 tal).
2 flecistów 2. [illegible]
1 Inspektor instrumentów
2 reparatorów instrumentów.
2 nosicieli 1 sługa Kapeli
i Tu nadmienia autor że
charakter tej Kapeli zmienił
się z zaprowadzeniem opery, co
do obsady instrumentów
i składem swym przedstawiał
był to skład w orkiestrze
dzisiejszej w których
kwartet smyczkowy

96. Gra [illegible] ustała. Ostatnie
raz na skrzypcach wiadomości
się przy zmianie 17 wieku
szczególniejszej we Włoskiem
i kommersie.
Bazunowie Kafeli składali
się z wykonywania muzyki
kościelnej – kameralnej –
instrumentalnej (Kapel) i teatralnej
Warszawski.
5 (ok. 70.) Theater Protokollen –
gen. zu Dresden 1709 –
Joh. Dism. Zelenka 1710. Ober-
hofmarschall von Löwen.
Dahl. Johann Georg Pisendel
Wilhelm v. Weisen. Kassator
Kapelle 1712. Pantaleon Heben-
streit 1714. Pierre Gabriel
Buffardin. Franziskalos.

und Italienisches Sak[illegible] an [illegible]
Tomasi Ristorio 1715

Nicola [illegible] [illegible] [illegible]
6. (Nr. 97). [illegible] [illegible]
[illegible] 1716 und [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] 179
Italienische Oper. Joh. Dav.
Heinichens, Antonio Lotti
und Stel. [illegible] und Handwerks-
lante. Kirchen- und Kammer-
[illegible]. [illegible] „Giove
in Argo" von Lotti. Franz.
u. Itali. Sakramspiel. G. Ac.
Ristori. Polnische Kapell-
musiker. Hoffpred. Joh. Michael
König. Landesmarschall
[illegible] 1717. [illegible]
[illegible] der Kirchen- und Kam-
mermusik 1717. Italienische

[illegible]
Sylwius Leopold Weiss 1718.

~~[illegible]~~
[illegible] 1716
~~[illegible]~~ [illegible]
1719 [illegible]
a 1732 [illegible]
[illegible]
[illegible] Francji [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible]
1717 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Wzmocniono także fran-
cuskie Granat i Bellet
Ponieważ Wiosi szczególniej
gdy z Karolem w Polsce byli
tamże nowiejszą sprawę, zawd-
nady Internacja itp wy-
kazywali, wata nowiono
(wiecznie Polakom z II listop.) w r 1717
przez wt rodzinę sprawę Gło-
wnego Alberta Rzewuskiego
z tego tak pensyji jako konspi-
ratora, Ostroż tam nowo-
czesnie był sygnatorem
„polskiej Kapeli" ... do-
nosi w r 1717 w tym celu
aby Królowi ... od
Kapeli szwedzkiej należącej
do Polski samodzielnej

Ta nowo utworzona Kapela
zwała się także „Kame-
ralną muzyką". Dla
odróżnienia od stałej
się Kornej większej. Podle-
gała ona wielkiemu kapel-
mistrzowi p. n. Seyferta
i składała się z 1 pierwsze-
na (wiolinisty) 4 skrzypków
1 altowioli, 2 waltornistów
2 fagocistów, i 1 kontrabasi-
sty. Utrzymanie tej kapeli
wynosiło rocznie 150-ciu
talarów. W r. 1722 podwyż-
szono takowe do 216 tal.
(t. II. 128). Von des grossen
Ohrmannes 1718-1719. Mans
engagements bei der ...

[illegible] Mongkorrde
Durastanti. Vittoria Tesi.
Joh. Eleonora Hesse u. G.
Kapell u. Theater personal
nebst Med 1719.

Von 1719 Ben
Kapell u. Kammermusik
Kapellmeister Joh. Chr.
Schmidt. Joh. Dav. Hei-
nichen pro 1200 Tal.
[illegible] Konzertmeister
J. B. Volumier 1200 Tal.
Komp. Kammermus. [illegible]
J. M. Veracini 1200 Tal.
Org. Kammermus. Komp. Christ.
Petzold 450 Tal. Organist
Joh. Wolfg. Schmidt 300 Tal.
Pantaleonista: Pant. Heb-
enstreit 1200 Tal.

Teorbanistáknak: Sylv. Leop. Weiss
1000 tal. Francesco Arrigoni
400 tal. Violdagambistáknak:
Gottfr. Bentley 400 tal.
7 Hegedűsöknek 2900 tal
5 Violistáknak 1168 tal 5
Violoncellistáknak 1750 tal.
3 Contrabassistáknak 1200 tal.
2 flautistáknak 900 tal, 5 Oboistáknak
~~2600 tal~~ 3080. 2 Waldhornistáknak
640 tal 3 fagottistáknak
940 tal. 1 Instrumentistának
140 tal. 1 Növendéknek 80 tal
1 Clavierstimmernek 150 tal.
1 Kapelldienernek 100 tal.
Sa Summarum 21820 tal.
Az olasz opera Kapelmestere
Ca. Lotti 9975 tal

i my personal.
S.S. 436 361 tal. 16 gro.
[illegible] locals français.
S.S. 1900 tal.
Comédie française
S.S. 10.866 tal 16 gro.
Opéra ballet
S.S. 70 833 talar
Com. Italienne
S.S. 5333 tal 8 gro.
Pensionnaires [illegible]
[illegible] ed
S.S. 10418 tal 16 gro.
[illegible] Officiers
[illegible]
ed 1426 tal 8 gro.
S.S. des [illegible]
106234 tal 16 gro.

8. (str. 108.) Vermählung des Kurprinzen. Die damalige Kapelle, Oper und G. F. Handel in Dresden 1719. Auflösung der ital. [illegible] Oper 1720

Przepych. Teatr i Kapela jedna z najlepszych w Europie. Z powodu zaślubin królewicza wielkie nastąpiły przedstawienia, na co i przepych i wspaniałość był nadzwyczajny, które księżnę [illegible] do Drezna [illegible] gdy [illegible] po całym świecie. [illegible] przez [illegible] [illegible] Drezna i [illegible] [illegible] najznakomitszych [illegible].

zyków, kapeli, orkiestrowe
teatru i baletu.
Z powodu nieporozumienia
i niesnasek ze [illegible]
orkiestrowe włoskiej opery
zostaje jednak opera włoska [illegible]-
ne r. 1720 na podstawie
[illegible] gabinetowego z dnia
Warszawy 1 lutego 1720 rozpo-
rządzenia.

9. (str. 155.) Französisches und
italienisches Schauspiel in Warschau
und Dresden. Der Composi-
teur André. Carneval 1721 und
1725. Verwicklung des Oberfalk-
ner Grafen von Friesen mit
der Gräfin von Kosel in
Pilnitz 1725. Intermezzi und
Anstellung italienischer Sänger
und Sängerinnen. Der

Decorationsmaler Joh. Bapt.
Grone und der Theaterarchitekt
Andrea Lucchi 1724 bis 1725. Ita-
lienische Opern in Dresden
1726 und 1727. Französische Schau-
spiele 1727 und 1728. Friedrich
Wilhelm I von Preussen und der
Kronprinz in Dresden. Joh.
Joach. Quantz 1728. Neue Anstellun-
gen italienischer Sänger und
Sängerinnen; Lustlager bei
Mühlberg 1730. Die italienischen
Schauspieler in Dresden 1731.
Joh. Adolf und Faustina Hasse
in Dresden, — Die Oper "Cleo-
fide" 1731. Tod Friedrich
August I. 1733.

Personliga namn utskrives ej
spärrt, i dessa främmande ordens
utskrift ej i fransk stil etc.

nów komedyi i dramatu na-
przemian w Dreźnie i
Warszawie. Zaczęli [illegible],
[illegible] królowie do Polski:
Polska Kapela, włoski dra-
mat (Tyson/grub) i tylko co do
[illegible] francuskiego balletu i dra-
matu - grano i w Dreź-
nie na dworze [illegible],
tego być musiało. Podob-
nie [illegible] się na końcu
króla tam samo i [illegible].
Prócz tego [illegible] [illegible]
podróży [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
(80 - 120 tal) Taka podróż z
Drezna do Warszawy trwała
z [illegible] dni 8 i kosztowała
przeciętnie 2000 - 2200 tal.

Kierunek francuski wziął też
tam przewagę na dworze.
Repertuar francuski składał
się z najlepszych dzieł franc.
pisarzy, Racine'a, Boileau i t.p.
Z powodu [illegible] natural-
nej córki króla hr. Cosel
urządzano wielkie [illegible]
Z powodu czego do większej
popularności w Europie.
[illegible] pod względem dramatu,
[illegible] wszystkich [illegible];
[illegible] także i w Dreźnie [illegible]
w r. 1720 [illegible] włoskiej
opery. Szczególniej [illegible]
i [illegible] od tamt.
[illegible] jednak nie [illegible]
[illegible] [illegible]
młodzież włoskiej i włoski

[illegible] jako [illegible]
[illegible] i [illegible]
do Drezna [illegible].
Minister Cabrnata [illegible]
Manteuffel polecił mi [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (Kosta-
[illegible]) i [illegible].
W [illegible]
[illegible] się [illegible]
[illegible], i [illegible]
[illegible] się [illegible]
z [illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] lat 6 i [illegible]
[illegible]. [illegible]

między Jasionowską (siostrą
Nagórskiego) która mieszkała w
Wenecji w klasztorze de la
Pietà. Maria Cetti się
kształciła się u Kapelmistrza
Pietro Scarpari w Wenecji.
Teresa ... mając 24 lat,
... ...,
... na ... ...
... ...
~~...~~ ... ...
... w Polonii ... ...
Wenecji – jeden z ... ...
Giov. Brindi ... się
nawet w ...
W ... 1725 ... ...
... jednak ... ...
~~...~~ ... w ...
... ...
w ... ...

koncertach itp. śpiewająca. Tak,
Drezdno, gdzie w r. 1726 dnia 2
Września zaczęto Dramma i
reprezentować też Fr. opery
włoskie. W międzyczasie
kontaktowano Dalej włoskich
zwykłe wykonywano
a to kastratem m. Alessandro
Antonio Campioli — a
śpiewaczki m. Zannonej
Angeli Bianchi. W roku
w r. 1730 przybyli wszyscy
z Włoch do Drezna i wstą-
pili na dworską służbę Bell-
to i siostry Marya Róża i
Anna Negri (każda po
750 tal. pensji) Marya
Santini na Castaniosa (750 tal.)
Alessio ~~Domenico~~ Annibali
i Kazimierz Pignotti.

tancerzy sopranistki Santarro
Pratcatti (+ 1750 w Dreźnie) i
Giovanni Bindi, każdy po
792 tal. Przybył do Drezna
także i Campioli.
Anna Negri, ... z
nią w r 1740 wyjechawszy pan
.... przyjęta na
na 870 tal. ....
pensji. ~~......~~ i .... do ....
.... Mossako. ....
siostra Maria Róża, która w
r. 1740 pierwszy 1525 tal pobierała
zmarła w Dreźnie 4 sierp-
nia 1760 w 45 r. życia
Campioli, gdy w r 1738 ...
.... w Palermie. ...
.... w roku 1739
pobierał 1500 tal następnie
2000 tal.

W Dniu 6 czerwca 1730 przed-
stawili się [illegible]
Ristori [illegible]
[illegible] w wielkim
[illegible] w Drezd[illegible].
W r. 1731 [illegible]
kompozytor Ristori [illegible]
się [illegible]
Carowej Anny do Peters-
burga. Którzy wyjechali
z Warszawy dnia 10 lipca
1731 i mieli po przybyciu
swoim do Moskwy [illegible]
w Kremlu [illegible]
[illegible] Carycą. Po-
[illegible] nie
był [illegible] musiał
Tommaso Ristori napisał
jako także [illegible]
przeznaczoną, która w [illegible]

krasnalu i innych zamkach były wystawiane. Pomimo niej pędzlem Corsea pod wtórkami mianowicie mowy dist Bertoni natchnie modnej pantomimicznych przedstawień, które się jej tak podobały, że powstała i zwracając się do publiczności a ona aplaudowała. Bertoni sprowadził też dla Corsea model na teatr — otrzymał jednak tak jak i inni artyści tylko 200 rubli srebrnych na podarunku. Dnia 1 lutego 1733 zmarł ~~Zygmunt~~ August (II) w Warszawie.

Wenn die sämmtlichen Kosten
ergaben etwa 57.319 Thaler.
a) die Kapelle u. musikalische Kammer-
musikanten (incl. Pasten u. Sänger)
21.691 tl. französische Schauspieler
3268 tal Ballet 11.520 tal
franz. Kom. 10.689 tal 8 gr
Wirtschaften Requisiten
9240 tal 16 gr

Friedrich August der II
1733–1763.

1. Nr. 180. Porzellan Friedrich
August II, Maria Josepha's
und deren Familie,
die Kurprinzessin Maria
Antonia, Minister von
Brühl, die damalige
Hofgesellschaft, Komödianten
in Italien

116

Frankreich u. Deutschland
(Grabesruhe der Dresdner)
Der neue Director des
plaisirs vom Kronprinzen besetzt.
Aufgebung des französischen
und italienischen Schauspiels.
G. A. Ristori als Organist an-
gestellt. Einrichtung der
neuen polnischen Kapelle.
S. A. D. und [illegible] [illegible]
werden definitiv nach
Dresden berufen.

Przedstawienia i muzyka [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] — bez
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] i
na [illegible] Kapelmistrza
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

Marya Antonina najgłośniej
odznaczała się jako praktyka
kompozytorka, śpiewaczka i
[illegible]. [illegible]-
[illegible] grał na skrzypcach.
Maryę Antoninę uczył
w Dreźnie Porpora (1747
— 1752) Hasse i kompozycji.
Także i naturalni synowie
i Augusta króla. Byli bardzo
muzykalni, a nie mało
[illegible]. [illegible]
[illegible] w 1735 [illegible]
Kapelę. [illegible] fran-
[illegible] grała
[illegible] na [illegible] dworze.
[illegible] w 1730 (2/6) [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] w listopadzie
1792 [illegible].
Król Polski Rafała [illegible]
[illegible].
W Warszawie [illegible]
[illegible] tego [illegible]
[illegible]
była tylko dla Warszawy i
i probierni [illegible] wynagrodzenie
z Korony [illegible] i [illegible]
[illegible].
Kafaela ta [illegible] się
w r. 1782 w 1 organizacji
z [illegible], 20 instru-
mentalistów ([illegible]
z innych [illegible]) i
1 [illegible]
[illegible] 5383 tal. [illegible].

(Kurfürstka król. Kapela drezdeńska dostarczała do Dw.
do Warszawy tylko śpiewaczy
orkiestrowi i przypadali
na sobie obsługa solowych
partyi w koncertach
kameralnych. Takie same
też i śpiewaczy tylko ci którzy
do przedstawiania opery
byli potrzebni). . . . .
2. (str. 217.) „Dajo Sabbrenero"
und Meister 1734. das Sultano
und Orianna dem Directori-
at der Kapelle und des
Theaters. Joh. Seb. Bach
erhielt den Titel „Hofcom-
positeur 1736. Er und sein
Sohn Wilh. Friedemann
in Dresden. Concerte

Atalante und Asteria von Hasse. Joh. Adam und Anton Josef Hempel, — neue „italienische Schauspieler-gesellschaft" (Ant. Bertoldi, Giovanna Casanova u. A.).

1737. „La Clemenza di Tito", Oper, von Adolf von Hasse. Sturz des Ministers Sułkowski, Erhebung Brühls 1738. Glänzende Ausstattung der Opern, Kosten derselben.

W r. 1736 wynosił etat 42.625 tal. 14 gr. 11 fen., z czego przypadało 18.442 tal. 8 gr. na instrumentalne

10.908 tal 6 gr 11 fen [illegible]
[illegible] 10.800 tal [illegible]
[illegible] 2444 tal [illegible]
[illegible]
[illegible] nr. 1170 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Prospekt a produkcziónak programme a terv nyomtatásban magáé nig.
8. (old. 200) Joh. Adolphus Faustina u. Hasse in Venedig 1738-1789. Antonio Carlo und Francesco Rosso. La Clemenza di Tito, Demetrio Artaserse (1740) Numa Pompilio 1741, Lucio Papirio und Didone abbandonata 1742 von Hasse. Friedrich der Grosse in Dresden 1742. L'Asilo d'amore (1743) und Antigono 1744 von Hasse. „Hans engagement ha vars ital opera Kapelle 1741-1743. Angelo Amorevoli

Claudio Pasquini. Jos. Lyska
Carl Friedr. Abel und andere
Arminio von Hasse. Aus-
bruch des zweiten schlesischen
Krieges. Friedrich der grosse
in Dresden 1745. Neues
Theater im Zwinger. Opern
gesellschaften des P. Mingotti
und B. Campagnaris. Der
Kirchen Komponist M. Breu-
niche 1746. Theatervorstellun-
gen während der doppelten
Vermählungsfeierlichkeiten
im J. 1747. Semiramide
und la Spartana generosa
von Hasse. Doris von
Schürer, Didone und
Demetrio von Scalabrini.
le Nozze d'Ercole d'Ebe von
Gluck

124.

Im Carneval 1747 – 48 wurden [illegible] [illegible] aufgeführt in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

4. (ab 251) Nicolo Porpora, Regina Mingotti, Giovanni Carestini, der neue Directeur des plaisirs von Dieskau 1747. [illegible] (1747) und Demofoonte 1748 von Hasse. Architekt Gios. Gall. Bibiena 1748. Das damalige Ballet. Der Kirchenkomponist Joh. Georg Schürer 1748. Il Natal di Giove 1749 und Attilio Regolo 1750 von Hasse. Katzbauer [illegible]

Serotina in Paris 1750.
Il Ciro riconosciuto und
Ipermnestra von Hasse,
Felice Salimbeni. – Franzö-
s. u. deutsch. Komoedien bei
Hofe 1751. Concerte von
Casanova 1752. Einweihung
der neuen Kathol. Hofkirche
1751.

2 Holzschnitte [illegible]. [illegible]
[illegible] 5 [illegible] [illegible]
6. (Sr. 288) [illegible]
auf dem Postament und
die Zerstörung von der Kapelle
und des Theaters vor dem
Ausbruche des siebenjähri-
gen Krieges: Stadt vom
Jahre 1756.

Stan drezdeńskiej opery i kapeli według w r. 1756 przed [illegible]. Gazety drezde- [illegible] [illegible] 1 3 [illegible] Drezdeńskie [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]:

Kapela i muzyka Kameralna Poeta Giov. Ambr. Miglia-vacca. 1200 tal. Oberkapel-meister J. A. Hasse 2000 tal. Kompo. Kameralni Tob. Butz 485 tal. 14 gr. 11 fen. J. G. Schürer 500 tal. Joh. Mich. Breunich 400 tal. Sopran Faust. Hasse 2000 tal. Kontralna Pilaja 2000 tal. Rosa Negri 1305 tal. Wilh. Denner 200 tal. ~~[illegible]~~ Koncertmistrz Francesco Maria Cattaneo

1200 tal. – 17 [illegible]
6720 tal. 4 [illegible] 1640 tal.
2 [illegible] ~~500 tal.~~ 1190 tal.
2 [illegible] 1000 tal.
2 [illegible] 1590 tal. 6 [illegible]
2540 tal. 2 [illegible]
1000 tal. 6 [illegible] 1960 tal.
Pantalonok [illegible] 200 tal.
[illegible] 280 tal.
[illegible] 290 tal. 4 [illegible]
800 tal. 2 [illegible] [illegible]
150 tal. [illegible] 165 tal.
[illegible] 5835 2 tal 5 [illegible] 10 [illegible]
[illegible] [illegible] 22920 tal.
[illegible] [illegible]
[illegible] 7975 tal.
[illegible] [illegible]

i zmniejszeniem kosztów
Orchestra [illegible] 3384 tal.
Pensyonowani rocznie 7500 tal.
Summa S. 101.609 tal.
5 gr. 10 fen. i [illegible].
7. (str. 297.) Das Deutsche
Schauspielwesen Dresden
1694–1756).
Z polskiego nic.
8. (str. 259.) Anfang des
siebenjährigen Krieges. Ab-
reise des Königs und Brühls
nach Warschau. Hasse
und Faustina gehen nach
Italien [illegible] dagegen [illegible]
Serpentina [illegible] 1758 [illegible]

setti: „Demofoonte 1759"
Artaserse 1760 Arminio'
Zenobia 1761 „Atro rico-
nosciuto" „Il Trionfo
di Clelia" il Re pastore
1762 von Hasse in Warschau
Verhältnisse in Dresden
bis 1760 (Tod Maria Jose-
pha 1757) Deutsches und
italienische Hofkomödian-
ten 1740-1760. Privattheater
des Kurprinzen 1762
Friede zu Hubertusburg
1763 Siroe von Hasse
1763. Talestri von der Kurprin-
zessin 1763 Tod Friedrich
August II Entfernung
der Italiener ohne
Entlassung Hasses. SD.

Książę Józef, Biskup inflanckiego Prymatu jakoby i [illegible] [illegible] [illegible] Królowi 11 stycznia 1757 do Warszawy gdzie pomimo ogólnej wiary w sprzeczności [illegible] przed [illegible] a sprawa [illegible] [illegible] [illegible] umiały.

Dnia 2 Grudnia 1760 zmarł Król a sprawa została zaprzepaszczona.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Koniec.

Grosses Instrumental und
Vocal Concert. Eine
neue Anthologie Herausge-
geben von Ernst Ortlepp.
Stuttgart 1841 — 16 Bde.
Bd 7. S. 1-3. Lipinski
von M. G. Saphir".
Auch auf der Violine
kämpft das Romantische
mit dem Klassischen.
Paganini ist der Repräsen-
tant des Romantischen,
mit all seinen genialen
Bizarrerien und barocken
Eigenthümlichkeiten.
Lipinski ist der Genius
des Klassischen. Bei
ihm ist alles, gerade
echten Werken der Kunst
unentbehrliche Ruhe

genossen sich abgeschlossene
und verschrobene Dinge Sache
Dieses allein das Zerrbilden
und zugleich Blüthe und
Frucht aller Klassizität, aller
inneren Vollendung ist.
Bei Paganini vergessen wir
die Kunst über dem Künstler,
bei Lipinski vergessen wir
den Künstler über die
Kunst. Paganinis Violinspiel
bewundern wir, Lipinskis Violine
lieben wir. In Paganinis Geige
ist aller capriciöse Reiz eines
Italieners, zwischen den flöten-
artigen Seufzern der Liebe
ertönt ein wilder Ingrimm.
manchmal das zärtlichste Girren
wird zum einem Dämonen-
klang zerrissen über den
glutgefüllten Augen des

Gewöhnung ziehen sich Gewitter-
wolken mit Bravo's begleitet;
und unter dem verführerischsten
Lächeln lauern venetianische Dolche.
Erblicken sie mit Angst, begeg-
nen sie mit Zittern, und
unter ihren süßesten Beteuerun-
gen Dunkel und Verschmitztheit
wieder. Die deutsche Frau
aber ist alle Anmuth, das
ganze bezaubernde Gemüths-
leben einer schönen Seele!
Bei ihr ist Klarheit und Tiefe,
reizende Natürlichkeit, Ge-
diegenheit des Gefühls, Weich-
heit, süße, eindringende
wohlthuende, freundliche
Milde, und erhebende, auf
eigene Kraftfülle und Be-
wußtsein gegründete Sicherheit.
[illegible] und gezeigt

daß ein Herr und Gebieter
über die Violine als Klavier-
genommen, zu welcher Herrschaft
sie sich herbeiläßt, wie sie den
Härtesten Klangen diktirte mit
Lust und mit Anstand gedich-
tet wie sie selbst die meisten.
Verlangen Launen und Ca-
pricen ihres Herrn mit
geheimen und wunderba-
baren Gliedern gehorcht.
Ich habe Paganini nie spielen
hören, ohne an die Leidenschaft
schaft der Violine zu denken
Lipinski hingegen zeigt
uns, was ein liebendes
fühlendes Herz, ein Mannes
Kraft, ein kräftiges Gemüth
über die Violine als [illegible]
gebieten vermag! In welcher

süßen Selbsttäuschung, zu welcher demüthigen Empfindung zu welcher seligen Stimmung zu welcher wehmüthigen Rührung und unglaublichen, zärtlichen Empfindungen für die Hand der Liebe zu führen vermag. Unbeschreiblich ist die Kunst in ihrer heiligen, angestammten Unverletzlichkeit, in ihrer legitimen Reinheit in ihrer unverkünstelten und unangetasteten Würde gar und erscheinen. Seine Violine ist keine Bagatelle und kein Leiergeklimper und sein Bogen ist kein Seiler, Läufer und kein Klitscherigg! Er bittet Herrn, beschneiden,

umschwebte, wo einsam sein
brennendes Lichtchen, die Ster-
ne, zur Hand, und wie
einen ausgezogenen Saum
über den ungezählten Wald-
zieht der Regen über die
weiten Höhn, und die
Schlummernden über ihnen
alle werden wach, die Nach-
tigallen und die tausend
Sänger des Haines, und aus
dem hölzernen Boden
steigen sie heraus, die
geheimsten Tiere und
die häßlichsten Blumen, und
sie ziehen umher, wie
Geister der Liebe, der
Sehnsucht, der Schmerzen
und der fabelnden Lust

und übergötterten unseren
Brust und unser Herz mit
einer Welt voll geistigem
Wesen und Empfindungen.
Er aber steht unsichtbar da,
ein Beschwörer der Ton-
welt, er allein ganz ruhig
in dem magischen Zauber-
kreis seiner Klänge.
Das ist Lipinski!

Band 16. S. 23.
Ueber den Violinisten
Lipinski in Wien.

Es gab eine Zeit, wo Vir-
tuosen die Führung eines
Fingers oder einer Hand
für möglich gehalten hätte,
seit dem Baron ist das nichts
Unmögliches mehr.

138.

Es gab eine Zeit, wo Jedermann meinte, der Ton einer neuen Violine könne sich mit jenem einer guten Sache lang nicht gleichstellen, alten Stradivari, Guarneri, Amati, Bergonzi, Maggini Guadagnini. Aber der Doktor ist gar nicht erschaffen; allein seit Janecki seine [illegible]-nte auch seinen neuen (vorgestellten den Kindern) Form und Art ausgebildet, wird auch diese Meinung in den Grund gebracht.

Seine Violinen zeichnen sich abgesehen von der Ge-[illegible], Schönheit, Correctheit und künstlerischen Vollendung

überwunden, sogleich Anfangs
durch einen mächtigen, dreissig-
jährigen äusserst geheimgehaltenen Ver-
such, der an Fülle und Con-
sistenz seines Gleichen sucht.
Und es steht mit Zuversicht
zu erwarten, dass die
Sanskritischen Dialekte schon
in wenigen Jahren unter
die vorzüglichsten Sprachen
werden gezählt und seinen
Namen vielleicht dem oben
genannten [illegible]
des Ganzen bereits erst wär,
der zur Seite stehen wird.
Um einen kleinen Beweis
zu liefern, welchen Werth
seine Sprache werde bereits
erhalten, wird bloss erwähnt

Daß mehrere ausgezeichnete
Violinkünstler auf seinen
Instrumenten Konzerte
gaben, als z.B. Paskowski,
der Oldenburgische Konzertmei-
ster Pott u.A. Ferner daß je
denselben immerfort
von bedeutenden Künstlern
mehrere Bestellungen zu-
kommen, unter welchen
Lipinski für sich selbst zwei
Violinen bei ihm bestellte.
Allein so vorzüglich seine
neuen Instrumente sind,
so ausgezeichnet ist seine Kunst,
doch kann auch seine Repara-
turen, und er wird ge-
nöthigt, zu sorgen

daß Jaworski im Stande sei
zu jedem Bruchtheile einer
Sonate, Romanze oder
beliebigen Violin Stücke,
das fehlende zu einem gan-
zen vollkommenen, so
täuschend, so geschickt und
mit einer solchen Präzision
zu ergänzen, daß selbst der
geübteste Kenner es vom
Original Stücken zu unter-
scheiden nicht im Stande ist.
Auch besitzt Jaworski in die-
ser Beziehung die schmei-
chelhaftesten schriftlichen
Anerkennungen seines
seltenen Talentes von
berühmten Dirigenten

Die feine Kunstschlichtheit zu
ergründen Gelegenheit
hatte; und Paganini
selbst der feine Concert=
geiger (Joseph Joachim) kei=
nem Instrumente,
machen je angewendetem
wollte – hatte von Sarasate's
Talente eine so große
Meinung, daß er ihm
ihm doch den Vorzug
überließ und denselben
seinen vollkommenen Zuhörern,
dagegen in den schmerzvol=
lsten Ausdrücken stets
sich zu erkennen gab.
Was übrigens [illegible]
auch nur [illegible]
Sarasate's s. g. Kunst [illegible].

linnen zu sehen Gelegen-
heit hatte, wird sich leicht
einen Idee von dessen Ge-
schicklichkeit machen, und
seinen sorgfältigen Ausarbei-
tung in den kleinsten Thei-
len der Instrumente, so
ferner Geschmack und die Vollen-
dung in der Ausführung;
des Tischlers haben ihm
bereits in der hiesigen
Kunstausstellung den
wohlverdienten ersten
Preis zuerkannt.

Nikolaus Sawicki ist zu
Lemberg in Galizien gebür-
tig, und besuchte daselbst
das Gymnasium, da sein
Vater (Schulaufseher)

ihr dem geistlichen Stande
beitreten wollte. Die schließliche
Weihe war der Hauptgedanke
bei seinem Vorgesetzten
im Dämmerung auf dem Kopf, und
da er gleich in früher Jugend
einen großen Neigung zu
dieser Kunst in sich spürte,
verbrachte er anfangs seine
Zeit[illegible] und verlegte
sich endlich ganz auf dieselbe,
ohne daß seine Mutter etwas
davon wußte. Später ging
er nach Wien, wo er bei
einigen guten Meistern
die Gelegenheit fand sich aus-
zubilden und sich auch bald aus-
zuzeichnen. Er ist jetzt 39
Jahre alt und kann derzeit
noch recht viel Schönes und
Köstliches liefern. — J.P.

Przegląd literacki. Dodatek do Kraju. Tygodnika politycznego społecznego wydawanego w Petersburgu od r 1882 nakładem i pod redakcją Erazma Piltza. Rok VII tom XII, pierwsze półrocze 1888 roku. Petersburg w Drukarni Kraju (Trenke i Fusnot) 1888. —

Poz. Nr 87 z 12 lutego 1888.

Humoreska [illegible] Józef Wiśniowski — Dzienniczek [illegible] ostatni w [illegible] (W [illegible] [illegible] [illegible] zapisywane [illegible] (Pszczelarnika) [illegible]

[illegible] i komendanta szpita-
[illegible] nie Lwowskiego,
w Lutym r. z. [illegible]
prof. [illegible] protest-
[illegible] w [illegible]
[illegible] z [illegible]
[illegible] Rabin-
[illegible]. Nie przyjął [illegible]
[illegible] Dr Agnostowa [illegible]
[illegible] [illegible],
[illegible] w Nowym Yorku
który nie [illegible]
[illegible] w [illegible]
[illegible] z Ameryki za pomocą
[illegible] Rabina
Dr Naftal [illegible] 50.000 fr
(10000 rbl). [illegible]
[illegible] w [illegible]

147/30

w którym wieku przewodzimy za-
wzrost przez nowe odbycie,
ostrzej po pół wiekowej pracy
ścisło po orbicie zostanie tamte-
raz pomnik wzniesiony
dla wspominania którego żadnego
dnia stanęło na obchodach-
nej naszej profesorskiej nie-
chce. Ten pomnik zostanie
pomnikiem naszego życia nowe-
go ... okres do nie-
ocenionego dla sztuki.
Jest to tylko 24 kompozycje
w nowym Sobotniczym Bosko
" Słowem bien tempore "
każda z nich nowa ... idealne-
go charakteru, w ... nie-
zmiernie formami sztu-
kę ... . Przewodnicz

też także zapoznawał się z utwo-
rem [illegible] ładniejszego
ego dalszej w pedagogicznej praktyce-
nowej. Tymczasem przez [illegible]
zbiera Szymanowski kolekcje
figurek wiatraczek. Przed
kilku tygodniami koncerto-
wał w Amsterdamie [illegible]
w Hollandji a w wszystkich
krajach [illegible] kilku
tysięcy publiczności wy-
[illegible] go [illegible]
[illegible] w [illegible]
[illegible] jako autor nowe-
tej [illegible] Wilhelm
Orawski (Guillaume de Ta-
[illegible]) [illegible]
[illegible] problematyczne
się o tem dzieło wyjaśnia.

W tych dniach rozpoczęły się
znowu u Wiśniowskiego
m. Dzielne poranki ranne.
szkolne na których się zbiera,
nas zwykle od kilk. artystów i
dyletantów a w tej liczbie
artysta muzyk polak doktór
Wallner z Kijowa, który od
20 lat mieszka w Szwajcarii
gdzie się zajmuje terapeutyką
i był to bardzo poszukiwanym
lekarzem muzyki. W tej chwili
zajęty jest zbieraniem do przyszł.
publikacji [illegible]. Franco-
[illegible] Kazimierskiego [illegible]
[illegible] zyjszczela. Poznawszy [illegible]
[illegible] utworach na fortepi.
i na zbiorowym wydaniu nie-
[illegible]. Wallner prowa-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

150.

uznano po zasłużeniu. Czło-
wiek wielkiej zdolności i pracy.
Na przeniesionych pracowniach
spotkaliśmy także z forte-
pianistką polską Panią
Wandą której z wielkiem po-
wodzeniem grywać się już
dla naszej publiczności.
W tym domu korespondent
ma córka śp. Hanny Mic-
kiewiczowej wystawiona wy-
chodzi za mąż za p. Bonan
zdrowego syna znanego
bankiera milionera.
Pamiętnik N 12 z 18 marca 1888.
Skrócony Borlowskiego i praca,
jeździe do Konstantynopola
zatrzymały się w Katowicach:

Każdy tom wiadomości wydany
nowym kosztem przez p. Edmunda
Harasimowicza ten oddałem
ofiarowując pani Jadwidze
Bobrowskiej starszego Józefa
[illegible] na pamiątkę
zapisał Karol Lipiński.

Rok VII tom XIII 1888.

nie.

Rok VIII tom XIV 1889.

nie

Rok VIII tom XV 1889.

nie.

Rok IX tom XVI 1890.

nie

Rok IX tom XVII 1890.

nie.

152.

Świstak Krakowski 1890.

W Krakowie w księgarniach
[illegible] wyszły: Stanisława
Niewiadomskiego op 6. Dwie
piosnki do słów Marji Konop-
nickiej 1: Biało różowo [illegible]
[illegible] [illegible]. N° 2 [illegible]
piosenki [illegible] [illegible] [illegible]
na [illegible].

Świstak N° 3 z 1 lutego 1890.
[illegible] [illegible] z [illegible].
[illegible] kompozycji T. Galla
Jak „[illegible]”.

Świstak N° 4 z 15 lutego 1890.
w [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] w [illegible] [illegible]
[illegible] „[illegible]” [illegible]
na tle mitologii słowiań-
skiej. Autorem libretta

jest znany. Przed powiedzeniem
Pan to dość humorystyczny pan
Paweł Koźmiński a mu-
zyki Adolf Sonnenfeld
— Sen Gall pochodzi z Niemiec,
się z natężeniem wzniosłości [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
Graz Praga Wiedeń Lipsk
Drezno Berlin i Kopenhagę.
Utalentowany kompozytor [illegible].
Ale się znamy [illegible] kilka miesięcy.
[illegible] [illegible] [illegible]. Ale [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] „Lili Lola Lolu".
[illegible] No 5 z 1 [illegible] 1890.
[illegible] Sana Galla i [illegible]
[illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ([illegible]
[illegible]
[illegible] N[ro] 6. [illegible]).
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 13.
[illegible]
[illegible]
[illegible] „[illegible]" [illegible]
[illegible] Krakowskiej [illegible]
[illegible] N: 10 z 15 [illegible] 1890.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].
— [illegible]
[illegible]

Sam Zell [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Środa № 11 z 1 Czerwca 1890.
Protest [illegible]
[illegible]
W [illegible]
[illegible]
[illegible]. Tam [illegible]
[illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible].
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]: O [illegible]
[illegible] i [illegible]

w Lipsku. Wielu [illegible] jego
mianowicie talent powieściowy
[illegible] w pisaniu
[illegible]. Oddawał
się z wielkim zamiłowaniem
[illegible] C. [illegible] Shakespeare'a i
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. Oprócz zasług tych do [illegible]
[illegible] będzie [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible]. W zasadzie to [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] do [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] na [illegible] [illegible].
Podczas [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] na [illegible]
[illegible] w latach 1840 i 1872
w Kijowie i Kamieńcu, w
[illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] „Kto [illegible]" [illegible]

Do [illegible] [illegible].
W r. 1875 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] w T[illegible]. [illegible].
W [illegible] [illegible]. O[illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] i [illegible],
i [illegible] [illegible] w W[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
Lwów d. 12 z 16 Grudnia 1890
Zygmunt Noskowski
pisze [illegible] 5 aktową
pod t. [illegible].
Lwów 12 z 1 Lipca 1890
Władysław Żeleński napisał
[illegible] [illegible] na [illegible],
[illegible] [illegible] w [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] a [illegible] [illegible]

158 wyjdzie nakładem dom-
u Z. S. Krasińskiego.
Świat N 14 z 15 Lipca 1890.
W [illegible] przed Neapolem
umarła [illegible] śpiewaczka
operowa Wanda z Müllerów
[illegible] a [illegible]
Sylwestra.
Świat N 16 z 15 Sierpnia 1890.
Pan Zell prowadził prze-
[illegible] N 1 [illegible]
[illegible] została [illegible]
w Krakowie gdzie [illegible],
[illegible] [illegible].
[illegible] [illegible].

Dalszy ciąg nie
nastąpi * LXI

